

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXII. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

abiecit dolenter peccata fatentem, & ea quæ diximus enarrantem. Aliàs visus est ad concionem dicenti spectabilis Angelus adesse; aliàs ex ore precantis illustris quidam ac cælos penetrans radius emicare. Pro iuvene lethaliter faucio; neque sui compote, ut expiari posset, se abiecit in genua, & aliis quoque, qui permulti aderant, vnâ comprecari iussit, *Aue Maria* recitauit. Vix expleuerat, cum iuuenis sibi redditus *Confessionem* impensè postulauit; ac expiatus, alterâ post horâ viuere desit. Audiui à viro fidei exploratæ qui Aloysium studiis adhuc operam dantem, tunc & ipse iuuenis, nouit; communi omnium ore celebrari, neminem omnino fuisse inuentum siue domi, siue foris, qui Aloysium non insignitè suspexerit, tanquam singulari summæ virtutis famâ passim vbique laudatum quod certè rarum esse nemo non vi-

der, cum etiam de Sanctissimis quibusque variæ cooriantur sententiæ variorum variè sentientium atque loquentium. Paulò ante mortem, petiuit sibi ostendi Dei Matris imaginem; & in eam sibi exhibitam defixis piè oculis hæsit attento silentio; ac expirauit Sabbato, id est die Deiparæ ipsi sacro. Post mortem, cuidam (ut alios taceam) visus dicitur per quietem in veste candidâ hilaris cum S.P. Ignatio qui Sacrificali, & Xauerio qui lineâ concionali, veste, induti videbantur; multis aliis vnâ spectatis in veste candidâ; quorum aliqui palmas gestabant in manibus; venerantque P. Aloysij animam deducturi. Constabat verò gloriosa illa cohors ex ijs qui è Societate in cælum recepti iam sunt: item ex ijs quos per P. Aloysij labores ad felicem æternitatem aduandam adiuuit bonus Deus.

B.V.
Mora.

Sabbat.

S.P. Ignat
S. Xauerio.

Mora.

XXII. DIE OCTOBRIS.

P. FERDINANDVS
MELCHIORIVS.

21. Octobris
Germanus
in Danubio.
1614. ætat.
37. Soc. 19.

AB ingenio, modestia, obedientiâ, & potissimum à Sodalium Partheniorum rectione, ad quam aptus natus videbatur, eximie commendatur P. Ferdinandus Rhetoricam & diu & perbenè docuerat, cum se ad infimam obtulit Præposito Prouinciali. Diuinæ Matris honori cum aliàs, tum Sabbatino ieiunio constanter seruando addictus, nullo, quale demumcumque illud obuenerit, impedimento interuerti suam illam pietatem patiebatur. Ratibonam desuebat Superiorum missu, secundo

Danubio cum, præfectò ad naulum exigendum magis quàm in nauim gubernandam intento, nauis ad pontem sublicium allisa interiit & vnâ plerique; ac etiam Ferdinandus, magno animo socios ad casum illum apparatus excipiendum in periculo cohortatus. P. Iacobus Rem de illius morte mirabiliter edoctus videtur. Etenim necdum perlato naufragij nuncio, Ingolstadij pro defuncto sacris est operatus. Ecquis ille esset rogatus: respondit esse socium in Danubio demersum. Et breui post compertum est P. Ferdinandum eo naufragio interiisse.

Mora.

GGg 3

P. IOAN-

P. IOANNES

MATTHÆVS ADAMVS.

Italus Nā
gafachi. 22.
Oct. 1633.

Hides.

ANno 1602. in Indiam, biennio post in Iaponiam profectus est. Ibi ærumnas quàm plurimas, laboreſq; grauiffimos, animarum cauſâ perpeſſus, fame cruciatus, extremos quinque vitæ dies in tormento Iaponico egit, de furca in foſſam ſuſpenſus è pedibus; & felix vixit.

P. BLASIVS

PLOZZYNIVS.

Polonus
Califij. 12.
Oct. 1634.
ætat. 46.
Soc. 27.

Oratio.

Mort.

CVM adhuc adoleſcens eximiâ virtute præſtaret, iuſſus eſt ab eo, cui erat in obſequiis pluuiam à Deo flagitare. Paruit Blaſius: & haud longâ oratione fuſâ, ſudum hætenus Cælum in pluuias mox affluenter ſolutum eſt. Non diu (ne moleſtus eſſet domeſticis) verum accerrimè ægro-
tare, ac mori petiit à Deo: & dixit ſe obrinuiſſe vtrumque; die quoque, qui illi ſupremus fuit poſtea, nominatim expreſſo: Moriente P. Blaſio duo Patres inſignem quendam de peccatis doloris ſenſum petiere à Deo: & vterque ſenſu doloris magno lachrymiſque perfuſus exauditum ſe eſſe gauſus eſt, ac reſtatus.

P. SAMVEL

RICHTER.

Moraus
Brunæ. 12.
Oct. 1648.
ætat. 36.
Soc. 18.

HVIUS elogium dedi inter heroës & victimas charitatis in hæc ferè verba: Poſtea quàm in Brunenſi Collegio duobus Coadiutoribus lue internectis aſſiduitatem omnem enixè nauaſſet, eandem poſtea foris indi-

criminatim omnibus ferè per trimestre tranſcripſit hilarè apud ciues, quòquò eum accerſebat dira neceſſitas; cui ſeruebat indefinenter tam voluntariæ ſpontis inſtinctu, quàm obedienciæ ductu atque oraculo. Duo-
deuiginti annos foris, totidem in Societate vixit, inter profeſſos nuper adlectus. Verbo, exemplo, fuſâ multâ prece, plures ad Chriſtum flexit. Nulla illum de Chriſti cruciatibus commentandi, nulla Deiparæ lectiſſimis artibus percolendæ, nulla perſtudioſè orandi ſarictas capiebat. Dotes egregias ingenij atque doctrinæ, profunda ſui demiffio; ad plures pro concione dicendi gratiam, labor induſtrius; triſtia, excelfus animus; omnia denique, obediencia firmabat, perpoliebat, animabat. A quæſtuoso in animarum lucris labore aliquando feſſum ſitis immodica exercebat; illamque iam lenaturo, nuncius ad ægrum eum euocans appulſus eſt. Samuel, ne tantum quidem morè interpoſuit, vt libaret. Abiit ſitens, peruincente ſitim hanc maiore animarum ſiti. Adamantinâ quadam lege ſe obſtrinxerat; nullam accurationis partem circa miſerrimos quoſque iuandos omittendi. Quo in officio, tanquam diuinâ voce ſibi dictum agnoſcebat, ac ingeminabat illud: *Tibi derelictus eſt pauper: orphano Tu eris adiutor.*

Singulis ſupremæ ac ſacræ illius expeditionis diebus, tanquam terminalibus vltimi diei prodromis, ſeſe (non minus quàm peſte ictos) ad diem vltimum comparabat per quotidianam conſcientiæ expiationem, perque ſacrificalem hoſtiam, cum qua, velut vltimum factis operans, & ſe vnâ immolans, charâ vitæ ac mortis cum Chriſto conſociatione impenſè flagitabat, vt ſue moreretur, ſue viueret, Dei eſſet. Peſte ſaucio ater carbo
maxil-

Charitas.

Mortific.
Zelus.Confessio.
quæſit.

maxillam infedit, larèque illam occu- plus quàm centies hæc vltima iteran-
pauit, & intra biduum illum extinxit, tem: *Domine, fiat voluntas tua!*

XXII. DIE OCTOBRIS.

P. MICHAEL
TORRES.P. LVDOVICVS
FLOCCARDVS.

23. Octobris
Hispanus
1593. aetat.
85. Societ.

Hic à S. P. Ignatio cum esset ani-
mo alieno, paucis cum illo vix
egit, & mox ad eius pedes pro-
uolutus, illi se regendum dedit. So-
cietatem in grauissimis perturbatio-
nibus præclare defendit. In Lusitania
Visitator, Prouincialis, & Reginae Cath-
arinae à confessionibus fuit. Singu-
lis noctibus surgebat ad orandum;
& tum demum posteaquam vnus
horæ spatio orauit, se acriter verbe-
rabat, etiam octogenario maior. To-
tis Aduentus hebdomadis, item à die
Ascensionis vsque ad Pentecosten, in
B. V. vigiliis & sextâ quauis feriâ ie-
iunabat. Cum è cubiculo ad portam,
vel aliud vocaretur, coronam Deiparæ
manu tenebat, & recitabat vsque dum
ad id ad quod vocabatur appelleret:
eâ re peractâ iterum redux coronam
Deiparæ pertexebat. Per 40. & plu-
res annos nunquam se orationem om-
misse, & nunquam se vllum dulcior-
em sensum in ea percepisse dixit. Au-
dierat B. Borgiam à Deo multum ob-
tinere celebratis tribus Sacrificiis de
SSS. Trinitate. Ergo illum impensè
rogauit, vt id pro se præstaret. Vre-
batur tunc Michaël curâ prædestina-
tionis suæ; ac à B. Borgia (cui nihil de
illa sua sollicitudine dixerat) intellexit
se esse in numero electorum, vt in B.
Borgiae vita dixi. Cum in extremis
esset 23. Octob. Sabbato ad eum luci-
dus quidam globus velut è nube ac lu-
ce compositus aliquibus visus est des-
cendisse.

Oratio.
Mortific.

B. P.

Oratio.

SSS. Trinit.

Prædestin.

Mort.

Iam ad metas Theologiæ peruene-
rat acri & auido ad studendum in-
genio: sed cum valetudine minus fir-
mâ vteretur, breui ereptus est, B.
Virginis ope ad mortem egregiè com-
paratus. Quâ de re sic scribit Colle-
gium Lugdunense: Liberis scholarum
cessationibus, cum aliis, vt sit in prio-
ratum Collegij, cui sancti Iuliani no-
men est, missus est Lugduno ad quin-
decim milliaria distitum; quod ipse ro-
to pectore anhelabat, tentandî illius
Cæli gratiâ. Eò tandem venit com-
modâ satis valetudine, nec se ibi mor-
iturum putabat, donec septimo idus
Octobris, ipso die Sanctis Dionysio,
eiusque Sociis sacro, ad Beatissimæ
Virginis ædem, duobus inde distan-
tem lapidibus (cui nomen à Florida
valle inditum) miraculis clarissimam,
& magnâ morbosorum frequentia ce-
lebratam, equo perrexit, vt ibi rem
diuinam faceret. Inter operandum sa-
cris in mentem ipsi venit, se puerum
sanctissimæ Deiparæ Valfloridanae de-
precatione, votoque à parentibus
concepto, dum ingrauescente morbo,
exiguâ extremaque in spe vita pende-
ret, prorsus ab ægritudine recreatum,
atque deportatum in super illuc fuisse.
Quare eandem ipsam Virginem re-
rum caelestium cupiditate inflamma-
tior solito, atque arumnosâ huius vi-
tæ pertæsus obnixè orare institit, vt
magnum beneficium maiori cumula-
ret, quos vitæ annos non petenti sibi
pro-

Callus ad
S. Iulianum.
23. Octobris
1608 aetat.
33. Soc. 18.

B. P.

Mort.

B. P.